

REDACTIONEEL

DE PRIJS VAN HET NEDERLANDS TIJDSCHRIFT VOOR TANDHEELKUNDE 1984

Ook dit jaar weer werden tijdens de jaarvergadering van de Stichting Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde de prijzen uitgereikt voor de artikelen uit de jaargang 1984, die door de uit het bestuur samengestelde jury als de beste werden beoordeeld. Steeds worden hierbij de rubrieken Post Academiam en Onderzoek nagespeurd. De publikaties uit eerstgenoemde rubriek leverden het meeste denkwerk op, daar de kwaliteit vaak van hoog gehalte bleek te zijn en de keuze dus moeilijk was. Dit is ook niet onverwacht, daar veel belangrijke onderzoeksverslagen naar internationale, gespecialiseerde tijdschriften verdwijnen en een versie in de Nederlandse taal blijkbaar niet op het programma voorkomt. Het ware te wensen dat leidinggevenden bij projecten van wetenschappelijk onderzoek zouden inzien dat ook in Nederland belangstelling bestaat om kennis te kunnen nemen van in dit land gefinancierde research.

Het was mede daarom dat de jury haar bewondering uitsprak voor de publikaties van R. Meeuwissen c.s. die handelen over de overlevingskansen van amalgaamrestauraties in premolaren en molaren. Hiermee werd een zeer actueel probleem aangesneden. Immers de waardering van tandheelkundig werk zowel in het persoonlijke vlak als binnen de gezondheidszorg kan niet los worden gezien van de relatie tussen de duurzaamheid en de financiële lasten. Voor een volwaardige tandheelkundige verzorging, ook in sociaal verband, kan de jaarlijkse afschrij-

ving op de in de behandeling gedane investeringen wel eens de doorslag geven.

In de rubriek Post Academiam ging W. H. A. Steen met de erepalm strijken. Zijn artikel getiteld: 'Eenvoudige overkappingsprothesen' werd door de jury als beste beoordeeld. Hoewel de resorptie van de kaak na extractie vooralsnog een onoplosbaar probleem vormt, bestaat toch de mogelijkheid om bij een zorgvuldige en selectieve indicatie elementen te behouden en

daardoor resorptie te voorkomen en de retentie van de prothese te verbeteren: een artikel dat wetenschappelijk gefundeerd is en daarbij de practicus direct aanspreekt. Voor beide artikelen bleek de jury tot een nagenoeg eenstemmig oordeel te zijn gekomen. De prijzen bestaande uit de bronzen penning van het Tijdschrift en een geldbedrag werden door Prof. Dr. O. Backer Dirks toegelicht en uitgereikt.

v.S.

Foto: Jaap J. Herschel.

Beide prijswinnaars: links W. H. A. Steen, naast hem R. Meeuwissen.

POST ACADEMIAM

LEUKOPLAKIE VAN HET MONDSLIMVLIES

W. F. C. HOGEWIND

Uit de afdeling Mondziekten en Kaakchirurgie en de afdeling Pathologie van de Mondholte van de Vrije Universiteit te Amsterdam.

Trefwoorden: Mondziekten en kaakchirurgie – Pathologie – Leukoplakie

Inleiding

De term leukoplakie wordt voor het mondslijmvlies uitsluitend in klinische betekenissen gebruikt en is gedefinieerd als 'a white patch or plaque that cannot be characterised clinically or pathologically as any other disease'.¹ Leukoplakie wordt beschouwd als een premaligne afwijking. De kans op kwaad-

aardige verandering is 4-5%.² Als mogelijke oorzaken voor leukoplakische veranderingen van het mondslijmvlies worden genoemd: gebruik van tabak, chronische mechanische irritatie en infectie met *Candida albicans*.³ Bij sommige patiënten kan geen plausible oorzaak worden aangewezen. Er wordt dan gesproken van idiopathische leukoplakie. Het voorkomen van leukoplakie kent grote

Samenvatting:

Een overzicht wordt gegeven van leukoplakie van het mondslijmvlies, gebaseerd op gegevens uit de literatuur en op de waarneming van 84 patiënten met deze afwijking. Bij drie van deze patiënten is kwaadaardige verandering opgetreden binnen een gemiddelde periode van vijf jaar.

In het algemeen is het te adviseren een patiënt met een leukoplakie van het mondslijmvlies te verwijzen naar een specialist met specifieke kennis op dit terrein.